

**NOTA SOBRE LA PROPOSTA DE DIRECTIVA
EUROPEA DE MEDIACIÓ D'ASSEGURANCES DEL MES
DE JULIOL DE 2012 (2012/0175)**

La primera setmana de juliol s'ha fet pública la proposta de nova Directiva Europea de Mediació, també coneguda com "IMD2", que un cop transposada a l'ordenament jurídic espanyol marcarà el rumb a seguir per la futura Llei de Mediació. Vindrà a substituir l'actual Directiva de Mediació del 2002 (IMD1).

Per tant, tot i ser una proposta de Directiva encara i no un document definitiu, és import conèixer els seus trets principals per tal de poder ensumar una mica quin pot ser el futur terreny de joc legislatiu pels propers anys.

Objectius principals de la nova directiva:

- Competència lleial
- Protecció del consumidor
- Integració del mercat
- Expansió de l'abast de la norma a tots els canals de distribució, com ara companyies de venda directa, empreses de lloguer de cotxes...
- Identificar, gestionar i mitigar els conflictes d'interessos.
- Augmentar el nivell d'harmonització de les sancions administratives i penalitzacions per incompliment dels termes establerts a la Directiva entre tots els països de la UE.
- Millorar l'adequació i objectivitat de l'assessorament.
- Assegurar que les qualificacions professionals dels venedors estiguin a l'alçada de la complexitat dels productes venuts.

- Simplificar i aproximar els procediments per prestació de serveis a diferents països de la UE.

La pròpia directiva assenyalava que forma part d'un paquet de mesures adreçat al comerç i els consumidors, que pretén per tant separar-se una mica de la normativa purament financera com ara la MiFID, però sense deixar sense regulació els productes asseguradors amb un component d'inversió, o productes financers amb un component assegurador.

La IMD2 regularà les pràctiques de venda per tot tipus d'assegurances, des de les generals com ara autos, fins a Vida, incloses les pòlisses amb components d'inversió com ara els Unit Linked.

Pel cas dels distribuïdors d'assegurances que no es dediquin com a activitat principal a això (com ara els tallers, lloguers de cotxes, agències de viatges...), la Directiva preveu un règim especial més alleugerat i una simplificació d'obligacions respecte el mediador professional, com ara que no els calgui demanar l'autorització com a mediador sinó únicament una comunicació especial a la DGS i prou. Tot això sempre i quan les assegurances que distribueixin siguin auxiliars a un altre producte o servei, i no cobreixin Vida-Risc ni RC.

La Directiva pretén ser de mínims, és a dir, que els governs de cada estat podran anar més enllà del que la IMD2 estableixi, sempre i quan sigui en favor de la protecció dels consumidors. No obstant això, la nova Directiva apujarà els estàndars mínims de l'actual IMD1, reforçant moltes de les garanties en la línia per exemple del que fa la Directiva MiFID (financera) que ja és en vigor, en particular pel que fa a les assegurances de vida amb inversió.

La IMD també estableix diferents requeriments de transparència en funció de la distribució d'assegurances de vida o d'altres rams (assegurances generals, diu la Directiva), per tal de reduir càrregues administratives a les pimes de mediació.

Principals característiques

S'amplia l'abast de la Directiva també a les activitats de gestió de sinistres fetes per i per a les asseguradores, pèrits i comissaris d'avaries, així com a les vendes de pòlisses auxiliars d'altres serveis, com ara les venudes per companyies de lloguer de cotxes o agències de viatges. Tots aquests no necessitaran autorització de mediador, els caldrà una simple comunicació i prou.

També s'inclouran a la Directiva "certes" activitats dels agregadors d'assegurances per internet, tot i que s'exclou l'activitat de "presentació" de clients només.

Com a nota curiosa, s'amplia la definició de "remuneració" no només a les comissions i els honoraris, sinó també a qualsevol benefici econòmic de qualsevol tipus.

Es mantenen bàsicament els mateixos requisits que actualment per mantenir l'autorització com a mediador, inclosa la formació. Sembla ser que no es canviaran.

Sí que sembla que es replantegen els requisits d'informació al consumidor, com ara la base i import de la remuneració dels mediadors, l'import dels variables que percebin els venedors de les companyies o dels mediadors, i l'obligació de donar al consumidor, abans del tancament del contracte, prou informació sobre la pòlissa per permetre'l prendre una decisió informada.

Aquestes obligacions d'informació seran complertes pel cas de pòlisses de Vida, i opcionals a voluntat del consumidor per no-vida, durant cinc anys (després, seran

obligatòries igual que a Vida). I la proposta de Directiva fa especial menció al fet que aquesta obligació de transparència haurà de regular-se de manera que n'asseguri la comparació entre les diferents companyies i mediadors, i per això obliga també a que les companyies informin de la comissió, variable o *bonus* que perceben els seus empleats en cas de venda directa sense mediador.

Al cas de productes d'assegurances en forma de *pack*, s'obliga a informar al client que pot comprar els diferents tipus de pòlisses per separat en lloc d'empaquetat, i probablement fins i tot facin indicar els preus per separat de cada component del *pack*.

Assegurances de vida- inversió

Per aquest tipus de pòlisses la nova Directiva preveu una especial protecció dels consumidors, amb mesures afegides a les de les assegurances no-vida, com ara l'identificació, prevenció i gestió dels conflictes d'interès, establint criteris per determinats tipus de conflictes d'interès que poden perjudicar els interessos dels consumidors, o també la informació al consumidor de l'abast de l'anàlisi del mercat i d'adequació que se li hagi fet, sobre els productes proposats, estratègies d'inversió i costos.

S'especifica també la base per considerar que un assessorament ha estat independent, que inclou l'anàlisi dels productes al mercat i l'obligació de no percebre remuneració de terceres parts.

Al cas de vendes sense assessorament (com ara per canals directes o internet), el mediador o l'asseguradora han d'obtenir informació sobre la situació financera del consumidor i els seus objectius d'inversió. I en cas de detectar que el producte no

convé al client, se li ha d'informar i s'han de mantenir registres dels termes especificats al client i la informació donada.

Incompliments i sancions

La futura Directiva IMD2 inclourà també un apartat dedicat als incompliments de la legislació i les seves sancions. En destaca principalment l'obligació de comunicar-los a l'entitat europea de supervisió d'assegurances, la qual farà pública informació agregada d'aquests incompliments.

-Barcelona, 9 de juliol de 2012-

**Assessoria Jurídica de l'Associació Catalana
de Corredors i Corredories d'Assegurances**